

1894-11-29

AFSENDER

Alhed Larsen

MODTAGER

Laura Warberg

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Inde i brevet er skrevet, at det er den 29. november. Alhed Larsen er i Firenze, hvilket hun var i november 1894.

Generel kommentar:

Alhed Larsen var i Italien fra februar 1894 til foråret 1895.

Afsendersted:

Firenze

Afsenderinfo (lakstempel, adresse m.m.):

Det fremgår af brevets indhold, at Alhed Larsen er i Firenze

Omtalte personer:

Adolfo Bacci

Vittoria Bacci

Berta Brandstrup

Ludvig Brandstrup, billedhugger

Anna Magdahl Nielsen

Johannes Magdahl Nielsen

Arkivplacering:

Warberg Kerteminde egns- og

Byhistoriske Arkiv BB2158

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Testamentarisk gave til Østfyns

Museer fra Laura Warberg Petersen

DOKUMENTINDHOLD

Alhed Larsen er meget glad for, at hun kan blive i Italien. Usikkerheden har været hård for hende. Hun har kasseret det portræt af Berta Brandstrup, som hun var begyndt på, og har sat et nyt i gang. Desuden maler hun et billede af vinterasters og et landskab i morgentåge.

Det er koldt i husene nu, for husene er ikke indrettet på vinter. Alhed har frosset om natten, men nu har hun fået en scaladine - en art varmedunk. Mange i Firenze går med en sådan under sjalet eller forklædet, og man kan sætte dem på et stativ i sengen, en time før man skal sove. I atelieret er der dejligt, for Ludvig Brandstrup fyrer i kakkelovnen.

Italienerne kender ikke til hygge. De går tidligt i seng for ikke at fryse, og vinteren skal bare overstås.

Alhed vil gerne have sendt støvler og varme strømper. Hendes vintergarderobe er elendig. Hun har fået vendt en kjole og sat fløjsstrimler på den, men den er for fin til hverdagsbrug. Hendes anden kjole er sjasket og kan kun bruges hjemme. Kan moderen få syet en kjole til Alhed i Odense? Alhed vil helst ikke købe en i Firenze, men hun må have en rejsekjole.

TRANSSKRIFTION

Kæreste Mor!

Nu tager jeg fat paa et frisk Brev og jeg haaber, det skal blive langt og med "Indhold". Jeg begyndte paa et i Gaar nede paa Atelieret, men mens jeg skrev, begyndte det at regne; saa kunde Lud og Berta ikke følge mig hjem som de pleje, naar det er bleven mørkt, saa Lud ikke kan se at arbejde længere. Saa maatte jeg skynde mig af Sted for at være hjemme inden det blev mørkt. - Jeg er rigtignok forfærdelig glad over at jeg maa blive her, der er falden saadan en dejlig Ro over min indre Tilstand, siden det blev bestemt; jeg var ligeved at blive nervøs ved dette slet ingenting at vide bestemt, ikke en Gang angaaende Romerrejsen og Magdahls, ved alt hvad jeg vilde tænke blot nogle faa Dage ud i Fremtiden, maatte jeg stadig tænke "hvis" - - Nu skal jeg ordentlig slaa mig mig ["mig" overstreget] til Ro med mit Arbejde og det hele, jeg har begyndt paa et nyt Portræt af Berta, det andet maatte jeg desværre holde op med; jeg havde valgt mig en saa daarlig Plads, at jeg slet ikke kunde se Detaillerne, da jeg skulde til at have fat paa dem. Forresten er det slet ikke mislykket men en Skitse, som jeg har haft meget Nytte af og som ligner. - Siden jeg skrev sidst hjem har jeg malet et lille Billede med Vinterasters, røde og hvide samt et lille Landskab med Morgentaage, men dette sidste er ikke helt færdig, da jeg har meget svært ved at faa den rigtige Belysning. - Jeg haaber at kunne

staa ude at male hele Vinteren, hvis det ikke bliver koldere end det er nu, kan jeg sagtens. Ude kan man magelig holde Varmen, i Dag har jeg for første Gang haft Overtøj paa, d. 29 Nov! og det var ikke paa Gr. af Va ["Va" overstreget] Kulde men paa Gr. af Regn. Men inde kniber det, Husene ere jo aldeles ikke indrettede paa Kulde, disse Stengulve ere skrækkelige, jeg er næsten aldrig varm her hjemme, Hænder og Fødder som Is og selv i Sengen kan jeg ikke blive varm. Jo for Resten de sidste Par Nætter har jeg været det, da jeg ["jeg" overstreget] har nemlig haft "Scaldine" i Senge; jeg har længe let af de andre og modsat mig det paa det bestemteste, men den anden Aften havde de lagt den der uden videre og jeg skal ikke nægte, at det er behageligt. "Scaldine" det vil sige, ["," overstreget] en lille Indretning med Haandtag [tegning] deri lægges Gløder med Aske over, saa de kunne holde sig friske hele Dagen; nede i Firenze ser man gamle Koner og for Resten alle mulige Mennesker gaa med saadanne under deres Forklæder, Sjawler o.s.v. om Aftenen bliver der stillet et Træapparat [tegning] i Sengen og deri hænges Skaldinen en Timestid før man gaar i Seng! - - Huset heroppe er gammelt og utæt -, saa ["saa" overstreget; "og" indsat over linjen] og Baccis Lejlighed er ligemod Nord, saa her er vist nok ualmindelig koldt, nede paa Atelieret er altid meget lunere og Lud lægger i Kakkellovnen hver Dag. - Jeg ligger for Tiden i Garibaldi's gamle Værelse. - Du siger, at det var hyggeligere for mig, om jeg kunde blive heroppe, men det kan jeg ikke, det har hele Tiden været Bestemmelsen indtil jeg skulde til Rom, og paa den forfærdelig billige Maade jeg er her paa, vil jeg ogsaa paa ingen Maade bede Dem om at have mig længere. Og for Resten vil det ogsaa blive meget hyggeligere for mig at være hos Luds i Vinter; Italienerne kender ikke til det, vi kalde Hygge, de betragter Vinteren som et mørkt Punkt, som det gælder om at komme over hurtigst muligt. Naar vi have spist til Aften og røget en Cigaret gaa vi i Seng i Stedet for at sidde og fryse; nede paa Atelieret have de derimod Ild i Kakkellovnen og læse højt. Desuden gaar der en vældig Tid med at [Der mangler en eller flere sider af brevet]

2.

Du kan tro, det er bleven koldt de sidste Dage, jeg kan næsten ikke holde paa Pennen, saadan fryser jeg i Dag. - Min Kaabe vil jeg ikke have sendt, naar man gaar kan man sagtens holde Varmen; ["," overstreget] Derimod mine tykke Støvler og nogle varme Strømper vilde jeg meget gærne have. Min Forkølelse er gaaet helt over nu, den efterlod desværre noget Tandpine, Gigt i Hovedet eller hvad det nu var, men de sidste to tre Dage har jeg intet mærket. Men jeg mærker, at jeg maa klæde mig varmt paa, da jeg vist er bleven lidt sensibel efter den vældige Sommervarme. - Hvad

min Garderobe angaar, saa skal jeg ikke nægte, at den nu ved Vintersaisonens Begyndelse var meget derangeret. Den nye Kjole er syt nydelig, men er jo altfor lys til at gaa med. Saa har jeg kun den rustrøde og den grønne. Denne sidste er temmelig umulig, jeg har faaet den meget billig vendt, men er dog meget skjollet og jasket saa den er kun til Morgenbrug og Malerkjole herhjemme samt Regnvej. - Den rustrøde saa ud til at være redningsløs fortabt, men som ved et Mirakel, er den bleven som ny, ja meget kønnere end den nogen Sinde har været. - Jeg sprættede den op, lod den rense, købte for 8 Lire engelsk Fløj og lod den sy. Den er aldeles nydelig, jeg kunde bruge den til fin Selskabskjole hele Vinteren hjemme, men den er jo altfor pæn til at gaa med hver Dag, og ["og" overstreget] ikke videre varm og jeg kan ikke bruge Overstykke til den da Fløjlet paa Pufærmerne knækker. - Paa den Maade trænger jeg jo i Grunden ikke saa lidt til en Dagligkjole. Kunde det ikke lade sig gøre at købe en saadan i Odense? en varm mørk hyggelig Kjole i blaat eller grønt eller hvad Du mener og saa sende mig den med alt Tilbehør, meget Foder til Nederdelen, Stiver o.s.v. - Ogsaa til Rejsebrug kan jeg næsten ikke undvære én, min røde er jo den eneste jeg har, og det har dog været en meget dyr Kjole og er meget smuk nu. - - Købe den henede vil jeg meget nødig, jeg har brugt over 50 Lire extra til de to Kjoler, nyt Vinterskørt og Hat, og jeg bliver nødt til ogsaa at købe mig et Par Sko; uh, de nederdrægtige Penge, men er Du ikke enig med mig i, at jeg maa udstyres en lille Smule til Vinterbrug?? - Hvis Du nu sender noget, saa vil [Resten af brevet mangler]

Kæreste Mar!

Nu har jeg fat paa et frisk Pres
og jeg haaber det skal blive langt og
nyttigt. Og begynde paa et
i haar med paa Melieret, men men
jeg pres, begynde det at regne, saa
skulle du og Bertha ikke følge mig til
som de plejer, naar det er bleven udsat
saa du ikke kan se at arbejde udenfor.
Saa maatte jeg skynde mig af Med far
at være lykkelig inden det blev udsat.
- Og er rigtig nok forferdelig glad over
at du var bleven her, der er falden
saa du en digt No' over min indre
Tilstand, inden det blev bestemt.
Der ligner at blive uerens ved disse
det indtryk at vide bestemt, ikke
en Gang udsatte Romere og
May delis, ved alle hvad jeg vil have.

Re blot nogle paa Dage ind i Freu-
kiven, maatte j staa i Loure, hvis -
- Nu skal j abendj staa i j til Ro
med nyt Arbejde, og det hele j har
begyndt paa et nyt Partrat af Perle,
det andet maatte j da verre holde
op med; j havde valgt sig en sae
daarj Plads, at j. det ikke kunde
se Detaillere de j skulde til at
have fat paa dem. Færdigen er
det slet ikke udflykket men en
Skitse, som j har haft meget
Nyde af og som ligger. - Puden
j skred lidt ligesom j maatte
Et lille Billede med Vinkesters,
rode og hvide samt et lille Land-
skab med Margeritaer, men
dette sidste er ikke helt færdj;
da j har meget svært ved at
fae den rigtig Betjening. - J har
her at Kunsthallens ind at male
helt Vinkester, hvis det ikke bliver
Baldere end det er nu, Kan j sae
sees. Ende Kan man maatte holde
varmen, i Dag har j for første
Gang haft Overhøj paa, d. 29 Nov!

5218 30

og det var ikke paa Gr. af de Kilde-
men paa Gr. af Rey. Men under
Richter det Hørens ere jo aldeles
ikke indvirkede paa Kilde disse
Bemerkninger ere skraepelig, jo er
næsten altid, naar her ligesom,
Hænder og Fødder som Jo og keds
i Reyser. Kan jo ikke blive naar
jo farresten de kirke Par Møller
har jo været det, da jo har nemlig
haft "Kaldine" i Reyser; jo har længe
let af de andre og været mig det
paa det horender, men du under
Aften havde de sagt den der under
videre og jo skal ikke vægte, at det er
belægt. "Kaldine" det vil sige,
en lille serindretning med Haandtag,
deri lægges Gløder med Aske over
paa de Rørene holde sig friske hede
Dagen; iede i Forende ser man
gaaende Røret og far Resten alle
midt i Mændene gaa med saadanne
under deres Fødder, Pawler a.s.v.
om Aftenen bliver der stillet et
Træapparat i Reyser og deri læg-
ges "Kaldine" en Røret for man
gaar i Rey! - - Huset heroppe er

BB 2158

gammelt og uldt, ^{og} saa paa en ^{af} sig
hvil er ligesom Nord, saa her er vist
nok ialmindelig Rødt med paa alle
livet er altid meget finere og tæt
Løser i Røddelovnen hver sig. - Og
lyser for Tiden i karibolvis Igaude
Kærlig. - Du siger, at det var
lystelige for sig, om i Kænde blev
beropt, men det kan i ikke, det
har hele Tiden været Bestemmeden
indtil i skulde til Rom, og paa
dette forførelig villy Maade for her
paa vil i ogsaa paa ingen Maade
hele den om at have sig længere.
Og for Resten vil det ogsaa blive
meget lystelige for sig at være hos
Lind i Tiden; Malierne Reuter
ikke til det, vi kalde Egypt, de betragte
de Tinkeren som et uørent Punkt,
som det galder om at Romme
over Luthert uølyt. Men vi
have spist til Aften og rådyt en
Cigaret gaa vi i Reeg i Plukt for
at siddes at pyse, med paa alle
livet have de derimod Gled i Rødt
Kærlig og læse højt. Desuden
gaa der en veldig Tid med at

2.

Di Røn bre, det er bliven Rønt-
de sidste Dage, is Røn naalen ikke
lode paa Tønnen, saadan fylder
is i Dage. - Min Raabe vil j ikke have
skud, naar man gaar paa man
sagde holdt varmen; dermed
ulme bykke Phobos og nogle varme
Prøuper vilde j meget gerne have.
Min Fortællelse er gaaet helt over
ud, den efterlod desværre meget saad
pine, Gigt i Hovedet eller lignende det
ud var, men de sidste to bre Dage
har j ikke mærket. Men j
mærker, at j maaske klæde ud varmt
paa, da j det er bliven lidt den
sibst efter den vellykkede Rommer
varme. - Hvad min kærde hobe
angaar, saa skal j ikke være,
at den nu ved Rønterhørens
Pregudelse var meget derangere.
Den nye Ryale er sigt uydelt, men
er jo allfor lyp til at gaa ud.
Saa har j Røn den rettroie og
den spømme. Denne sidste er
hømmel i min, j har faaet den
meget lidt uendt, men er de
meget skallet og jaktet saa den
er Røn til Markens og Malerkyr-
ker bykonne samt Rønter.

BB 2158

Den vantrode saa ind til at være
redningsløs fortabt, men der med
et Mirakel, er den blinde søn nu
ja meget Rømmere end den næst
Riinde har været. — Jo sprækkede
den op, lod den reise, Røbbe for
8 lire sukket Fløjle & lod den dy.
Den er aldeles nydelig, i Riinde bluse
den til sin Relikviale hele Riinde
liggende, men den er jo, alfor
pau til at gaa ned over da, & ikke
være varig, & i Raa ikke brunt
Gensigt til den de Fløjlet paa Røf-
erinde Riinde. — Paa den
Maade brunt, i i Riinde ikke
saa lidt til en Røbbe Riinde det
ikke lave sig gøre at Røbbe i saadan
i Odense, i en varig, uort, ligesom
Rjale i Raat eller grønt, eller uort, ligesom
uort, & saa lidt i den uort, ligesom
Tilhedon, meget Foder til Riinde i
Riinde o. s. v. — Gaa til Røbbe Riinde
i uort, ikke uort, i, uort,
Riinde er i den eneste Riinde, & det
har de været en meget dy, Riinde
& er meget sukket u. — Røbbe den,
Riinde vil i meget uort, i har Riinde
over 50 lire extra til de Riinde uort
Riinde Riinde & Riinde, & i bliver uort
til gaa at Røbbe i et Par Riinde, uort
de uort, Riinde Riinde, men er i
ikke i, uort i, at, uort uort
en lille Riinde til Riinde Riinde.
Hvis du en Riinde uort, saa vil